

скитѣ хрисовули. Срѣбскитѣ крале ги подарявали и поименно отстъпвали на разнитѣ манастири и църкви²¹. Старитѣ власи, като по-културни отъ българитѣ, твърдѣ много влияли на послѣднитѣ, които отъ първитѣ научили занаятитѣ и търговията и усвоили градския животъ. Власитѣ били и първитѣ и най-стари проповѣдници на християнството между българитѣ, които отъ тѣхъ приели и много думи и термини за означение неизвѣстнитѣ имъ до тогава религиозни прѣдмети, като църква (circus), кръсть (cruz), царь (caesar) и пр.

Словѣни. Словѣнитѣ принадлежатъ къмъ арийското племе, и отъ отдавнашни врѣмена живѣяли въ източна Европа. Въ V. в. сл. хр. тѣ се простирали отъ устието на р. Висла малко по брѣга на Балтийското море и отъ тамъ на сѣверъ до Новгородъ, отъ дѣто пѣкъ границата се обръщала на югъ, и между изворитѣ на р. р. Волга и Днѣпъръ се примѣквала до р. Донъ. Отъ тамъ се обръщала на западъ, и, слѣдъ като прѣсичала долния Днѣпъръ, достигала на Днѣстъръ, прѣзъ чието горно течение се доближавала до Карпатитѣ и р. Висла и по водораздѣла на послѣдната и р. Одеръ, достигала пакъ до устието на р. Висла. Въ старото си отечество словѣнитѣ, както и по диалектичнитѣ си различия, така и по мѣстоположението, се дѣлили, както и сега на: *западни*, *източни* и *южни*. Послѣднитѣ пѣкъ се простирали по изворния край на р. Висла и притока ѝ р. Бугъ, Днѣстъръ и до Днѣпъръ²². Отъ тамъ тѣ започнали да се движатъ на юго-западъ и се прѣселяватъ на Балканския полуостровъ. По свидѣтелството на Прокопия, южнитѣ словѣни били едри, високи и

²¹ Новаковић Ст. Глас, XXIV, 18—57.

²² Ковачевић Љ. и Јовановић Љ. Историја, I, 19, 20.